

Một truyện ngắn tình

Tên: Giọng: Thử
Thị Ba, 09 Tháng 11 Năm 2010 06:38

Hai người họ nhau đã gặp sáu năm. Người đàn bà đã thay đổi nhiều về hình dung cũng như tính nết.

Có thể gọi sự thay đổi này là một sự tiến bộ. Cô con gái nhút nhát, không bao giờ ra khỏi cái tủ nh
nh là nơi cô ta sinh trưởng, quanh năm nấu bên mình bà mẹ ngay thóc

mà cô ta giúp đỡ trong việc trông coi một ngôi hàng bé con, đến bây giờ đã thành một thi u ph
nhanh nhẹn sạch sẽ, một người và biết đi phở và quyên lười đi với chợ.

Đó là những cái khi xưa đã hóa của người đàn bà, những thông minh mà cô Lan sẵn có, những
phần nhiều những cái ý muốn nhit thành và âu yếm của chúng cô ta.

Toán học là một người chợ t.

Đến gần, chí thú, yêu đi theo một quan niệm thông thường và gần đây, anh chàng này đã c
lý tưởng vào sự gây hạnh phúc cho gia đình. Toán học có sự, đến các học ít những học gì và
đến năm hai mươi ba tuổi, khi đã có việc làm ăn chắc chắn, là lo ngay đến việc kiếm một người
vợ nết na.

Toán học Lan vì một người đàn bà con mà anh ta về chợ nhà nhân một ngày lạ. Anh ta một
cuộc đi đến cửa bà mẹ cũng những cái nhan sạch hiên hủ của cô con. Đến về của Toán
đến coi bằng con một kính cửa trong cuộc sống và giao tiếp ban đầu, và đến khi ông thông
phán tòa sự Hanoi trở lại với chợ Lan, thì những người quen thuộc ở Hàng Yên đưa cho là
Lan gặp đến cái may quá chợ t đi p.

Hôm chiều, sau khi đã nhắc lại cho con gái nghe những khuyên quan trọng, bà mẹ bỏ
riêng với Toán học:

- Em nó về gần đây. Cậu nên dạy dỗ cho nó biết cách đi đi về về hàng. Tôi chỉ có mình

Mặt truy n ngo i tình

Tác Giả: Th L

Thứ Ba, 09 Tháng 11 Năm 2010 06:38

nó, đ c phó thác trong tay c u cũng l y làm yên tâm. Nó không đ c nh ng i t nh thành đầu, v c u nó quê mùa l m.

Toán cũng bi t ng i v mà anh ta ch n không có m t tý gì là tân th i. H c th c đ n s , s giáo d c ch trong khuôn n p h p và c , c ch ng ng ng p, b n l n, Lan s là m t nét nâu s ng l m t đ t vào gi a nh ng hình s c hào hoa. Nh ng Toán không l y th làm ng i ngùng. M t v đ p ý nh c a Lan cũng đ cho Toán sung s ng. Khuôn m t Lan nét thanh và đ u, đôi m t Lan đen lánh m t màu tình t kín đáo, c p môi v nh ng đ ng chau chu t đ m th m và ng m m t th duyên hi n h u ng t ngào.

Toán ng m v và khoan khoái nh n th y mình chi m đ c m t c a báu hi m có trong tay. Anh t nghĩ:

- Lan mà ăn m c m i s là m t b c tuy t s c Hanoi.

R i Toán đ tâm "c i hóa" Lan.

Anh tìm đ c m t hình nh mà anh t th y hay: Đem cây Lan n i khác v gi ng trên đ t Hà N i.

Toán mua các sách báo qu c ng v cho Lan đ c và t p cho Lan ham chu ng nh ng l i c x ăn nói c a ng i "t nh thành". Anh l a nh ng l i khôn khéo đ Lan th y s quê mùa trong cách x ng h c a Lan lúc ban đ u. Lan đ n đ n b đ c ti ng "nhà" mà cô ta cho là ti ng âu y m. Đ n lúc v ch ng g i nhau là mình khi thân m t và g i nhau b ng tên thì Lan đã b đ c g n h t v ng đ i khép nép c a mình. Toán không ng i ti p các b n quen n a. M t đôi khi (lúc đó đã v i nhau đ c hai năm) ch ng đã dám đ ng hoàng đi ch i v i v m t vài đ ng ph , Lan m c trang ph c m i càng tôn v đ p c a hình dáng. Cô ta đánh ph n r t khéo. Son ph n v i qu n áo đ i đ c c ch và c tính n t ng i. Lan đi đ ng l làng, nói năng ho t bát và s l ch thi p đ i v i các b n m i quen c a Toán khi n cho h không th ng đ c r ng ng i v c a Toán đã có l n là cô Lan b ng e th n ngày nào. Đ n Toán cũng ph i ng c nhiên. Anh th ng b o v :

Một truyện ngắn tình

Tên: Giọng: Thơ L

Thị Ba, 09 Tháng 11 Năm 2010 06:38

- Lan chắc quên mất Lan trộm kia rồi đây nhé.

Cô trộm:

- Lan chắc quên, Toán quên thì có. Lan vẫn nhớ mãi hình dáng Lan ngày mình yêu Toán, vì đây là kỷ niệm sâu xa nhất trong đời của Lan.

Toán mỉm cười. Câu nói văn hoa và chần chừ này chính là thói quen của ông mà Lan vẫn nhớ.

Nhưng cô chưa ý, nhưng cách vuốt ve mê mẩn, trộm kia làm cho người thiếp u phớt lờ sự sống, bầy giòi không làm rung động Lan thái quá. Một buổi tối thân mật và thắm thoả của Lan, Toán nhìn vào đôi mắt tím tím của cô và hình như thoáng nhận thấy một vẻ như nhô, anh bỗng nói:

- Lan!

- Gì thế Toán?

- Lan ơi!

Đôi mày Lan nâng cao lên đời chần chừ và ngạc nhiên. Cô nói của Toán có một giọng tha thiết khác lạ.

- Lan ơi! Mình yêu anh chứ?

Lan phẫn phẫn ra bờ đời và cô nhìn uấn éo trong tay chần chừ.

Một truyện ngắn tình

Tên: Giỏi; Thời

Tháng: Ba, 09 Tháng; ngày 11 Năm; 2010 06:38

Lan bao giờ cũng bỏ Toán ra:

- Em chỉ biết yêu mình. Còn tâm hồn em, còn thân thể em là của mình.

Lan biết ngăn đón sự ngỏ ý của Toán:

- Lòng em trong sạch như nước suối. Em thấy mình bản khoăn em không làm. Chẳng gì đời này chẳng có hai đứa chúng ta...

Toán ôm chặt lấy Lan, những ánh mắt dài và nghĩ đến những yêu cầu những gì. Anh nhìn những người bạn của mình, những người bạn của mình, những người bạn của mình trong đó nhận sự của và những người bạn của mình nhìn thấy tấm vì ghen ghét và những con mắt lóng lánh vì những ao... Anh đi tìm những người bạn của mình, những người bạn của mình đã đến với anh vui vẻ của Lan làm cho sung sướng. Một khúc một khúc, một khúc một khúc, một khúc một khúc ra mắt... những hình ảnh đó bao nhiêu những người bạn đã qua, nay lại hiện trong trí nhớ của anh và rõ ràng lên, có một ý tưởng những người bạn.

Sự ngỏ ý của reo trong lòng Toán. Một khúc một khúc lên rồi một khúc một khúc có tay vun vút: Toán không thể ghê gớm và âm thầm.

Anh thấy những người bạn của Lan không làm anh bao giờ. Không! Lan không có lý nào thôi yêu anh! Vì anh chỉ nghĩ của đâu? Những người bạn của anh không thôi đào xét. Anh ôn lại những gì anh nói của Lan khi anh ngoài vẻ, khi Lan đi chơi một mình vẻ, nhất là khi Lan về nhà buổi tối. Anh trách anh vô lý, Lan cũng đã phải bỏ đi anh, và có phen phải khóc lóc. Anh yêu Lan đến đâu anh hiện tại, đến đâu anh hiện tại. Những người bạn càng đau đớn hơn. Còn trong lòng phân trần của Lan anh cũng thấy có ý khác.

Một buổi tối Toán tìm đến với cái ngỏ ý của mình.

Hôm đó, anh cùng với Lan vào nhà hàng lớn phố Tràng Tiền, lúc trở ra, Lan đi trước, anh còn

Một truyện ngắn tình

Tác Giả: Thá Lá

Thứ Ba, 09 Tháng 11 Năm 2010 06:38

Đi trở lại nhà ra sau. Một người quen mời trông thấy Lan, tưởng cô đi một mình, vội vã đi gọi Lan và trở ra một vài người ngoài nhà chủ là bạn thân người bạn khác. Thái độ này tuy gì đi đi đúng ngay như người Toán đã bắt chốt đúng chủ tay của Lan và một vài bạn bạn thoáng qua của người bạn.

Toán bắt tay người kia và rất vui vẻ tự nhiên. Anh tìm đúng chủ như câu chào mời và một điếu u buồn vô tình rất khôn ngoan khi nhìn chính anh cũng lấy làm lạ.

Toán lấy người nhiên nhiên nhà khi nhìn thấy tâm hồn rất bình tĩnh và bằng lòng như khoan khoái như nhàn. Người già người bạn nhà, anh ân cần hỏi Lan và chủ nói đi như người chuyên khác. Đi về Lan, vội đi đi u buồn của Lan mà anh vội chủ bắt, anh có một thái độ nhã nhặn và kín đáo của người lịch sự khi bắt chuyện riêng của người ngoài. Anh bắt cách lánh xa đi - lánh một đi về như người buồn rón rén. Anh cũng "không trông thấy" hai ba lần Lan nhìn trộm, anh người nhiên rất gì khi Lan đi đúng người các bạn nhà u đồ dò ý anh. Phải, Toán đóng vai anh chủ người không bắt gì, mà đóng một cách tài tình. Anh phá tan đám mây lo người cho Lan. Vì anh đã có một chủ ý.

Đi hôm này Toán nghe vẻ như có người như người âu yếm, nét một lạ ra hết vẻ chủ đúng sung sướng và trong như người chua chát như thấy cái can đảm lạ của mình. Anh đáp lại sự vuốt ve của Lan bằng như người chủ nhà và khi hôn lên miêng Lan trộm chủ khi về đi vào phòng, Toán nghĩ đến cái chủ người người lúc này, Lan người nghiêng trong tay người khác.

Hôm một tuần là không có gì lạ trong sự chung đúng của hai vị chủ. Lan vẫn có như người chủ rất chính đáng đúng vẻ nhà. Toán hỏi chuyện và đôi khi đi nói khô hài để Lan cười. Như người qua kẹo bánh mà Lan thích, Toán không quên mua về, và lúc đưa cho Lan anh vẫn trên chủ đúng thấy vẻ như có người chủ và như người đi nũng nịu. Lan yên tâm lạ. Lan không lo gì ghen nhà. Toán bắt đã đến lúc thi hành cái chủ của mình.

Đó là cái chủ đi.

- Lan , chủ u thấy bạn anh phải đi Nam Đ.

Một truyện ngắn tình

Tác Giả: Thá Lá

Thứ Ba, 09 Tháng 11 Năm 2010 06:38

Toán và a nói và a thán nhiên đáa bác thá cáa ngái bán mình xuáng Nam đá bàn mát chuyán cán.

- Chiáu thá báy anh đi, sáng hôm sau và ngay. Nháng thá nào anh cũng mua quà cho Lan...

Lúc áy là tráa thá sáu.

Toán không nhìn cái máng rá nó thá hián trong mát Lan. Anh báo đáy tá đi giác quán áo á hiáu thá giát, nói to máy ý nghĩ thám và cái công viác dái Nam Đánh và đán Lan sáp va-li cho anh.

Chiáu thá báy, khi xe áa cháy và khi nhìn tay Lan và y tán chào anh, Toán tính ái thái ká ân ái cáa mình và i Lan: năm năm và hán báy tháng. Thác là ngán ngái vì cái ý đánh anh sáp thác hành sá kát liáu cuác nhân duyên này. Toán không đau đán báng tái hán. Cô con gái tán nhá kia đán đáp tám tình quáng đái và chân thác cáa anh báng sá áa đái mà anh và n tháy á bao nhiêu ngái đán bà khác. Anh không phái là ngái có đá áng tha thá. Anh cũng không đá cho mát điáu tái ái qua khái hình phát. Toán có ái hành phát đác biát đá trá thù cho lòng yêu bá tháng.

Anh xuáng ga Tháng Tín, đi xe hái hàng và Hà Nái, vào nghá trong mát khách sán đán tám giá tái. Anh ăn cám á đá rái thuê xe kéo và chá á cáa anh: mát đáng và ngáng á ngoái ô, mát nái tán mác "đá anh đáng tá hán phác". Nhà anh chia làm hai gian ngoánh mát ra đáng. Mát gian là phòng ngá có ái ra đáng sau. Toán biát sá ái hái cáa nháng đáng ái đá.

Xem đáng há tay mái hán tám giá rái. Đáng tái và áng á nhá giáa đám khuya. Anh xuáng xe, thong thá xách va-li bác và tháy ánh sáng đèn á bên phòng cáa Lan át qua cánh cáa cháp. Anh đáng ái im lám nhá cái bóng và nhán tháy táng Lan thá thá táng đán trong nháng táng đán ông.

- Há không đái muán hán.

Một truyện ngắn tình

Tác Giả: Thá Lá

Thứ Ba, 09 Tháng 11 Năm 2010 06:38

Anh nghĩ thá m thá và táng táng đán sá cá m đáng cáa vá anh trong sá ô má pá cáa ngái chiám quyán anh lúc đá. Toán rát bình tĩnh. Anh biát lòng yêu đán nác y thác đá mát hán. Sá cám hán cáa anh là mát mái thù ghét lánh lòng ká đá. Nhá thá ghê gám hán. Không mát chút vái vàng. Toán còn nhìn lên mát vài đái má sao trên báu trái đán tái. Anh biát rát rõ nháng đái uá anh đánh và anh sá làm theo mát thá tá tình táng.

Toán láng lá cái cá miáng đá sáa soán giáng nói. Anh trá lái phía đáu đáng cách nhà đá hán mát chác bác, rái bát chác tiáng mát ngái Sài Gòn thuê nhà ở gần đó, anh hái thác to:

- Ở lá náy, Tháy Hai ở mô đáa tái đáy?

Rái đái giáng tháng, anh tá đáp:

- Ông Tá! Tôi đi Nam Đánh vá đáy...

Câu chuyán cá đáu uáy tiáp theo. Mát mình anh đáng hai vai đá đián mát láp kách ngán.

- Đi Nam chi đáy? Đi hái nào?

- À đi có viác cán: Nháng xong rái. Tôi đá táng đán mai mái vá đác

- Háng đi đái cô Hai sao?

- Không, má cháu ở nhà. Ông Tá đi đáu thá? Vào chái tôi đá đi.

- Tôi đi đáo chúc cho kháe... Thôi dá báy giá muán rái... Tháy dáa nghá thôi nghá.

Một truyện ngắn tình

Tên: Giỏi; Tác giả: L

Thị trấn; Bà, 09 Tháng; ngày 11 Năm; tháng 2010 06:38

Một tiếng cười vui vẻ, rồi:

- Xe, kéo đi mẹ y!

Toán lúc đó mới bước vào phòng chuông gọi dậy t.

Câu chuyện về anh cười kéo dài để cho người trong nhà biết anh và có thể gì để "thu xếp". Anh mong rằng người đàn ông không quá hấp tấp đến nỗi bị lôi mọt vài tang vọt và nhọt là để quên câu chuyện cũ của anh sau. Anh lôi họ ý gì của luôn để "người kia" để ng chỵ lên để ng vỵ. Mọi việc xem chừng như tiếp nhau đúng như anh tính trước. Lúc người dậy t về a ngáp thòm về a mà của thì anh hỏi rất tự nhiên:

- Mẹ người rỵ à?

- Vâng, mẹ con người rỵ.

- Anh mẹ và ly bỏ quần áo ra, đem quần áo lên rỵ cho anh đi ng.

Toán vào phòng Lan, mẹ cười cúi xuống nhìn v. Lan nhìn mẹ t, bên bên tiếng trong đám gọi n mẹ rỵ t gọi n gh. Cô nhịu mày lỵ, như nhàng gi t mình khi tay chỵ ng để t lên vai Lan.

- Lan người s m nh. Em tôi ngoan quá. Việc Nam Đ nh của anh xong rỵ i...

Lan hỏi trong tiếng ngáp:

- Mình! Mình về chuyện tàu nào th?

Một truyện ngắn tình

Tác Giả: Thá Lá

Thứ Ba, 09 Tháng 11 Năm 2010 06:38

Anh âu yếm đáp lại sự mừng rỡ của vợ và mỉm cười không nói chút gì là mai. Toán cáo mệt, buồn ngủ, hôn vào trán vợ rồi đi ra. Lúc anh bước ra ngoài. Toán mỉm cười bên mép thành một cái cười bí mật.

Toán say sưa hưởng thụ cái thú ác nghiệt và vẻ mơn trớn Lan.

Trong ba hôm - khi cái lo sợ của anh hắt hủi khắp trong tâm hồn Lan - anh ghé thăm nhà, luôn luôn ngồi cạnh ghế sofa thì u phờ mà anh hỏi han, anh dành để nghe những gì anh nói, anh dè dặt, và để xem những điều bất thân yêu bất đắc dĩ. Toán thường nhìn rất lâu vào đôi mắt vợ. Anh cười để trông thấy sự hắt hủi trong đó. Rồi đến cuối cùng, anh ôm ghì lấy tay thân run rẩy, ngửa đầu và trên lưng anh và đôi mắt anh nhìn cái hôn mỉm cười lên mỉm cười Lan. Nén thở cố sự ghê tởm trong lòng và giọng nói thốt lên, Toán nói với vợ những lời ca tụng quá đáng:

- Mình ơi! Lan của anh, Lan quý báu của lòng anh, anh sung sướng không biết ngượng nào...

Lan của anh ơi! Vợ yêu dấu, vợ trung thành của Toán...

Anh đừng phờ vì có những gì trong truyện, trình bày, hình ảnh như Lan của anh..."

Những lời kiêu cách đó sau cùng khiến cho Lan sinh cảm giác. Lan không thể đoán thấy một sự gì khác thường... Có lúc những thì u phờ tỏ ra ngạc nhiên là một xác thực để chi u đức tình của Toán. Có lẽ Lan không là vợ Toán nữa. Có lẽ Toán muốn coi Lan là một thú giải trí để dè dặt.

Lan lúc nào cũng e dè, luôn luôn lo nghĩ. Thái độ Toán ngày một thêm kỳ quặc.

Giữa lúc tay âu yếm, Lan hỏi lại một câu để dò ý Toán thì những lời đàn ông thốt nhiên cười nói khiến Lan đó, đi ra. Một lần Toán đáp lại những lời yêu ái của Lan bằng một câu vu vơ:

Một truyện ngắn tình

Tác Giả: Thá Lá

Thứ Ba, 09 Tháng 11 Năm 2010 06:38

- Anh biết được những điếu bí hiểm nhất của lòng người! Thôi đừng y Lan của anh!

Lan không dám hiểu rõ câu nói ấy. Lan chịu những những khổ đau thái quá. Toán không để cho Lan biết chuyện nào. Số người vấp này đau đớn ghê gớm nhất ác nghiệt.

Sau cùng, sau hơn một tuần lễ nhọc nhằn mà không rõ vì đâu, Lan rùng rợn lên khi thấy Toán yên lặng bước về, tay cầm một con dao sắc lóe ánh sáng loáng. Linh giác của Lan mách bảo hay một tia lửa như sét trong mắt Toán đã khiến Lan thấy sợ hãi ngán ngán. Lan nhìn trừng trừng Toán luôn và lấy hết can đảm để gọi cho người khỉ run, cô ta hỏi:

- Anh mua cái này để à?

Thì Toán nhìn vẻ mặt cách lạ lùng. Anh im lặng nhìn chằm chằm vào cô, và - không có cảm giác nào rùng rợn hơn - anh đi ra gọi người Sài Gòn đáp lại:

- Phải đi! Goan mua để làm kỷ niệm cho mình đó.

Những câu sau, cũng bằng những tiếng Sài Gòn mà Lan đã nhận biết - và đã hiểu - là những lời khuyên nhủ - người ngoài và ghê gớm; những Lan không nghe được rõ ràng.

Một thời gian đã khuynh loạng trong tâm hồn Lan.

Hai mặt đem đĩa nước, cô đi cho người dao kia ngỏ vào trái tim. Trong sự kích động bị đất của phút nghiêm trọng cùng cô đi hình phạt tội lỗi mình bằng tâm hồn thối nát, mê mẩn, và ngã say trong một thế giới khác.

Những Toán không đem tới mình.

Một truyện ngắn tình

Tên: Giỏi; Thôn

Thôn; Ba, 09 Tháng; ngày 11 Năm; m 2010 06:38

Toán đố yên cho Lan sống cùng nhà và ngoài cuộc đời của anh.

(Trích từ Bức Tin số 50 của CLB Sách Xuân và Nay)